

הכנול

„אבל אני רציתי שהשוטר יראה מה ש אני ראיתי קודם.“
סיפר מנשה: „ביום שישי לפני שבועיים ראיתי את החבר שלי קשור למיטה בחגורה צבאית. שברתי זכוכית וחתכתי את החגורה ושחררתי את הרגל שלו. אחר כך בא ה מדריך שמעון, יחד עם אברהם, והם קשרו את החבר שלי שוב הפעם, אבל לא עם חגורה, אלא עם שרשרת ומנעול.“

★ ★ ★
רק שני מדריכים

אך גירסת הכנול וגירסת חברו לא היו הגירסות היחידות. גם לנער הכנול היה מה לומר השבוע. הכנול, נער בן 17, יליד עכו, נמצא בי מקום כבר ארבע שנים. בבקרים הוא עובד כשרברב אצל קבלן רמלאי, ולאחר סיום העבודה הוא חוזר למוסד. לדבריו הוא מקבל מדי פעם בפעם את תפקיד השמירה על חבריו במוסד. „שלא יש תוללו ולא יברחו.“ הסיבה: במקום יש רק שני מדריכים, בחור אחד ובחורה אחת, והם לא מספיקים כדי לשמור על כל ה ילדים.

„אני קשרתי את הנער כי הוא איים לברוח.“ סיפר הכנול. „היה לו ארבעים חוב, הוא היה חולה, ואני לא רציתי שיברח החוצה.“

★ ★ ★
כודם ידעו

מה עשיתי? קשרתי אותו עם הרגל למיטה, אבל רק עם חגורה פשוטה.

האם

הייתי קשור עם הרגל למיטה המון זמן, סיפר השבוע נער בן 11, חניך מקום, המוסד הרמלאי לילדים מפגרים. הוא גילה בכך שיטה חינוכית מיוחדת בי מינה: „אברהם, שלומד איתי במוסד, קשר אותי ברגל השמאלית לברזל של המיטה. כאב לי נורא ברגל, וככה נשארתי שם הרבה זמן.“

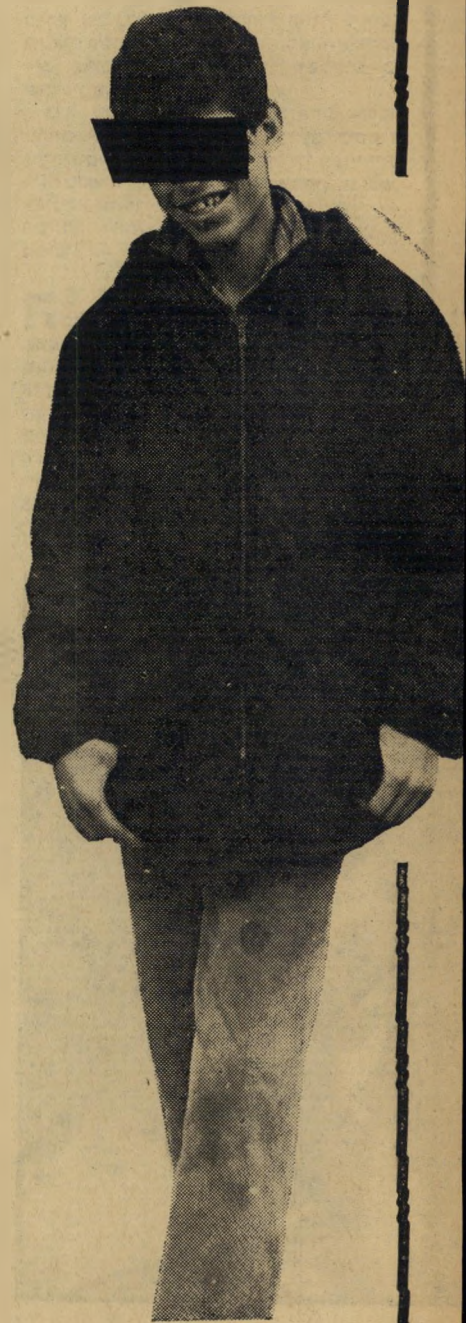
★ ★ ★
עם שרשרת ומנעול

הנער הכנול, שלומד במקום כבר שנה וחצי, לא נהנה גם קודם לכן מחיים טובים.

„היו מביאים לי אוכל למיטה, וכולם ראו אותי קשור. גם המטפלות, גם המדריכים וגם המנהלת. כולם.“

האם מיהרה אל המוסד - ומצאה את בנה כנול למיטתו

חינוך בכנולים

הכנול

זה את זה בפרטים רבים, אך לא בכלם.

★ ★ ★
מפגרי ומזוויע

אילדו משרד הסעד, שבפיקוחו נמצא ה מוסד הרמלאי, חייב לפחות תשובה על שאלה אחת: כיצד ניתן לנהל מוסד חינוכי מסוג כזה, עם צוות כה קטן, המרשה מפעם לפעם לתלמידים עצמם למלא את תפקידי השמירה, תוך נקיטת אמצעים חינוכיים כה מפגרים וכה מזויעים.

כשנשאל על כך דובר המשרד, ענה ממלא מקומו: „נשאלו כבר שאלות בעניין הזה, ושר הסעד יענה על כך בכנסת.“

„שאלתה בעניין זה כבר הוגשה ה שבוע עליידי ח"כ אורי אבנרי.“

הוא בכלל לא התנגד. אפילו היה מבטוט מ כן. הוא גם רצה שאקשור לו את הרגל השנייה למיטה, אבל לא היתה לי עוד חגורה.

„ככה הוא היה קשור יומיים - לא שבוע - והתירו אותו בשבת, כשאמא שלו באה. כולם ידעו על כך. המטפלות אפילו הביאו לו אוכל. הן השאירו אותו קשור למיטה כי הוא אמר שהוא רוצה לברוח מהמוסד.“

„המדריכים שאלו אותי למה עשיתי את זה, והסברתי להם. הם אמרו בסדר גמור, ותשאיר אותו עד יום ראשון, עד שתבוא המנהלת, גברת כוגן, אבל בשבת באה האמא שלו והתירו אותו.“

סיפורי הצדדים הקשורים בפרשה נוגדים

ביום, או מבית מבוסס ומסודר. משפחתו, המתגוררת בשיכון עולים בסביבת תל-אביב, מטופלת בינאים. לנער ששה אחים, ואת השנתיים האחרונות שבילה בי חופשיות, מחוץ למוסד, ביוזבו לבדו ברחו בות השכונה. אבא לא טיפל בו. גם אמא לא. גם לימודים מסודרים לא היו מנת חלקו אז.

מספרת האם: „בשבת שעברה, אחרי הצהריים, דפקו על הדלת שלנו. זה היה מנשה, החבר של הבן שלי. הוא סיפר לי כי בני קשור כבר שבוע שלם למיטה, עם שרשרת ומנעול. ככה כמו שקושרים כלב ברחוב.“

„תיכף ומיד יצאתי מהבית ונסעתי למוסד שלו ברמלה.“

★ ★ ★
שיחיהם בהורים

מנשה התלווה לאם, הובילה דרך פירצה בגדר אל החצר הפנימית של מקום. בחשאי ובשקט חמקה האם מבעד למדרגות, ופרצה אל חדרו של הבן, ואז נתקפה בי היסטריה.

בנה הקשור פרץ בבכי, אולם האם לא יכלה לעזור לו. לא היה לה מפתח מתאים למנעול. היא ביקשה משני ילדים, חניכי המוסד, שיקראו למשטרה, ובניתיים הרגיעה את בנה הכנול.

אך המשטרה לא מיהרה לבוא. „המשטרה רוצה שאת בעצמך תבואי להתלונן“, סיפרו הילדים השליחים, שעשו את דרכם אל תחנת המשטרה וממנה בריצה בהולה.

★ ★ ★
קשור בחגורה צבאית

כשחזרה האם, בלחיית שוטר, מצאה כי התירו כבר את הכנולים שקשרו את בנה.

„המדריך שמעון, שהיה בטיול“, סיפרה האם, „הוא שפתח את השרשרת. היה לו מפתח למנעול, והוא הספיק לבוא לשם לפני שאני חזרתי חזרה עם השוטר.“

שער המוסד